

Η οικονομία της Κίνας αντιμετωπίζει και πάλι το φάσμα της ανώμαλης προσγείωσης. Οι «φούσκες» στην αγορά ακινήτων, η διόγκωση των χρεών της τοπικής αυτοδιοίκησης και οι μη ελεγχόμενες «σκιώδεις» τραπεζικές δραστηριότητες, δημιουργούν σημαντικό χρηματοοικονομικό κίνδυνο, δυσχεραίνοντας τις προσπάθειες της κυβέρνησης να αντιμετωπίσει το αυξανόμενο κόστος εργασίας, τον υπερδανεισμό, τη δυσβάσταχτη ρύπανση, την ανεξέλεγκτη διαφθορά, το «διάτρητο» φορολογικό σύστημα και τον αυξανόμενο διεθνή ανταγωνισμό. Και επιπλέον κίνδυνοι φαίνεται να παραμονεύουν σχεδόν σε κάθε στροφή. Οποιαδήποτε στρατηγική για την αποτροπή του κινδύνου της απότομης επιβράδυνσης θα πρέπει να λάβει υπόψη τη διττή φύση της οικονομίας της Κίνας. Από τη μία πλευρά οι κινεζικές πόλεις γίνονται όλο και πιο σύγχρονες και «δραστήριες» σε παγκόσμιο επίπεδο. Πράγματι, οι 17 πιο δυναμικές πόλεις της Κίνας - που από κοινού αντιπροσωπεύουν το 11% του πληθυσμού και περίπου το 30% του ΑΕΠ - έχουν ήδη φτάσει σ' ένα status υψηλού εισοδήματος, όπως αυτό ορίζεται από την Παγκόσμια Τράπεζα και η χώρα αναμένεται να υπερσκελίσει τις Ηνωμένες Πολιτείες ως η μεγαλύτερη παγκόσμια αγορά στον χώρο του ηλεκτρονικού εμπορίου. Από την άλλη πλευρά, όμως, ο μισός πληθυσμός της Κίνας παραμένει αγροτικός, αντλώντας μεγάλο μέρος του εισοδήματός του από γεωργικές δραστηριότητες. Σύμφωνα με τη MasterCard, το 25% των πληρωμών των καταναλωτών εξακολουθούν να γίνονται σε μετρητά, πράγμα που σημαίνει ότι η ανεπίσημη οικονομία της Κίνας παραμένει πολύ πιο ισχυρή από ό,τι πιστεύεται.